

Індіанці зійшлися в танці
Зима закінчилася рано-вранці
Танок — це коли у колі танець
У такому випадку я — індіанець

Все мене цікавить, все мене турбує
Якщо прислухатися, я трохи чую
Я відчуваю запах (запах)
Я повертаюся до лісу на курячих лапах

Мені цікаво, чи додає багаття віри
Чи гріє взимку ведмежа шкіра
Чого вони лякалися? Чого чекали?
Нащо сподівалися? За кого себе мали?

Як воно, життя біля вігвама?
На кого полює тато? Що готує мама?
Мій мозок перебуває у прострації
Недостатньо інформації

Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-тану-тану
Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-танули

Ведмеді попрокидались по берлогах
Прийшла весна, зняла облогу
Ось я дивлюся в небо ведмежими очима
Що це за плями, що (що) пропливають мимо?

Мене цікавить все: що, де, коли і як
Моя ведмежа лапа, яка вона на смак?
Зв'язок втрачається, картина млява
Так це чи не так — це лише моя уява

Поглянь, птахи вертаються додому
Як вони знають, що саме сюди дорога?
І як долають вони свою печаль зимову?
Чи розуміють, що дивитись вниз — справа бога?

Якщо ти у повітрі, за кого себе маєш?
І звідки знаєш, що в тобі ця сила?
Про що ще мріяти, коли розкриті крила?
Що ти відчуваєш? Що відчуваєш?

Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-тану-тану
Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-танули

Там, де був сніг, чорна вода по формі ніг
Якби цей слід говорити міг
Я б устиг спитати: "Що із нами стане?"
В тих, хто був раніше за усіх

Весна чекає сигналу, щоб почати
Але чого чекати? На що чекати?

Мій мозок перебуває у прострації
Недостатньо інформації

Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-тану-тану
Танули, як льоду гранули, ми
І краплі зими розтану-танули